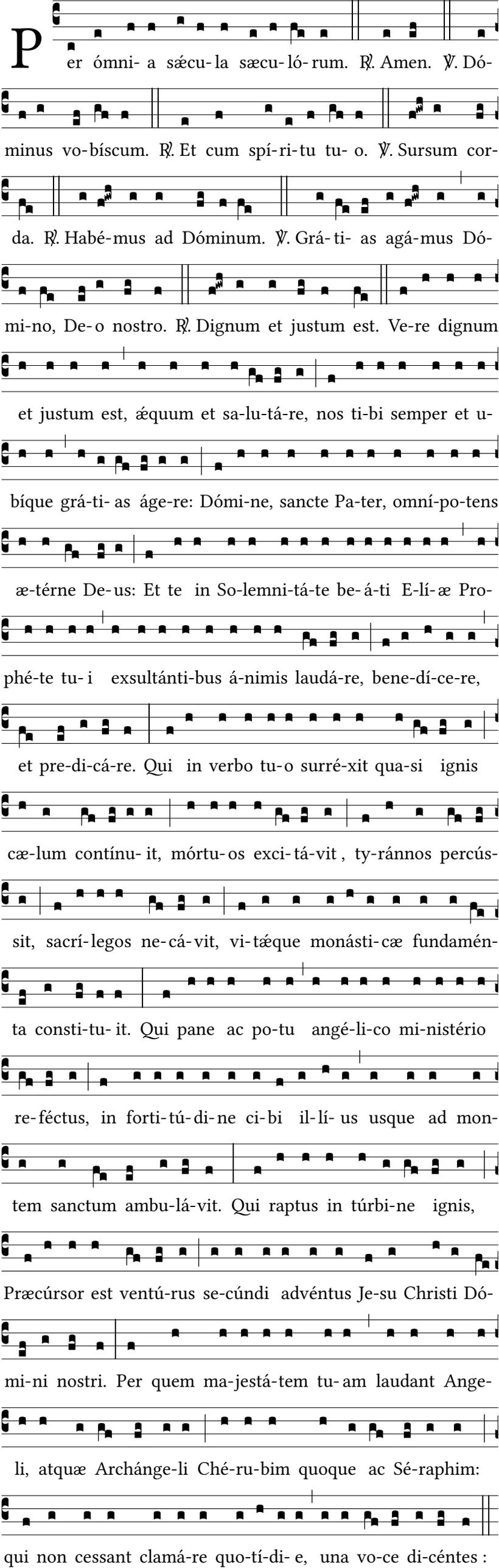

Per ómni- a sæcu- la sæcu- ló- rum. ℟. Amen. ℣. Dó-
minus vo- bíscum. ℟. Et cum spí- ri- tu tu- o. ℣. Sursum cor-
da. ℟. Habé- mus ad Dóminum. ℣. Grá- ti- as agá- mus Dó-
mi- no, De- o nostro. ℟. Dignum et justum est. Ve- re dignum
et justum est, æquum et sa- lu- tá- re, nos ti- bi semper et u-
bíque grá- ti- as áge- re: Dómi- ne, sancte Pa- ter, omní- po- tens
æ- térne De- us: Et te in So- lemni- tá- te be- á- ti E- lí- æ Pro-
phé- te tu- i exsultánti- bus á- nimis laudá- re, bene- dí- ce- re,
et pre- di- cá- re. Qui in verbo tu- o surré- xit qua- si ignis
cæ- lum contínu- it, mórtu- os exci- tá- vit, ty- ránnos percús-
sit, sacrí- legos ne- cá- vit, vi- tæque monásti- cæ fundamén-
ta consti- tu- it. Qui pane ac po- tu angé- li- co mi- nistério
re- féctus, in forti- tú- di- ne ci- bi il- lí- us usque ad mon-
tem sanctum ambu- lá- vit. Qui raptus in túrbi- ne ignis,
Præcúrsor est ventú- rus se- cúndi advéntus Je- su Christi Dó-
mi- ni nostri. Per quem ma- jestá- tem tu- am laudant Ange-
li, atquæ Archánge- li Ché- ru- bim quoque ac Sé- raphim:
qui non cessant clamá- re quo- tí- di- e, una vo- ce di- céntes :